

Q&A: Susanne Rose Nielsen

Susanne Rose Nielsen arbejder på Nørre Gymnasium, København. Som ene-bibliotekar står hun i spidsen for gymnasiets bibliotekstilbud, der har udviklet sig fra et traditionelt præsensbibliotek til et studiecenter med samlinger, studiefaciliteter, arrangementer og vejledning. Udviklingen hænger sammen med gymnasiereformen fra 2005, som har øget fokus på almen studieforberedelse og tværfaglighed. Susanne Rose Nielsen er 52 år, uddannet bibliotekar og skriver i øjeblikket masterafhandling om informationskompetence i gymnasiet.

? Du er ansat som en typisk gymnasiebibliotekar, dvs. med primær ansættelse på et folkebibliotek. Hvordan fungerer det?

// Det fungerer godt. Jeg er 3 hele dage på Nørre G., hvilket svarer til 20 timer. De andre 2 dage varetages funktionen af en medhjælp. For mig er der mange gode ting ved at have en kombinationsstilling. Jeg kan trække på folkebiblioteket i forhold til anskaffelsesprocesser og vejledning af gymnasieeleverne.

Udfordringen for mig er, at jeg har 2 chefer, men kun 1 arbejdsgiver. Så der kan til tider mangle sammenhæng i min medarbejderudviklingssamtale og i forhold til mine særlige behov. Til gengæld har jeg en varieret hverdag og kan bruge mange sider af mig selv.

? Hvilken form for biblioteksbetjening har danske gymnasieelever i dag?

// Billedet er broget. Der er ikke noget krav om biblioteksbetjening, så det svinger meget fra gymnasium til gymnasium. Det skyldes tradition, tilfældigheder eller lokale forhold.

Nogle gymnasier ligger i kort afstand til et folkebibliotek og får derfor aldrig lokal betjening. Andre gymnasier har aldrig haft en biblioteksfunktion og har heller ikke efter reformen valgt at prioritere dette. Men flertallet har i dag en form for betjening, som meget ofte er adgang til samlinger, faciliteter og vejledning.

? Hvordan er betjeningen på Nørre G.?

// Vi har gode fysiske faciliteter. Vi har også en rimelig samling og adgang til få, velegnede e-ressourcer via SKODA og nu også DEFF. Men vi har kun 65.000 kr. til indkøb og 20 timers bibliotekarbetjening. Her kan bruges 2 årsværk, hvis intentionen i min funktionsbeskrivelse skal opfyldes. Jeg prioriterer derfor tilstedeværelse og undervisning.

Jeg møder eleverne 4 gange i deres 3 år hos os. Alle klasser får en biblioteksintroduktion på 1 time i første halvdel af 1.g. I anden halvdel er der et to-timers obligatorisk kursus i informationsøgning. I 2.g kommer der igen et 2-timers kursus, og det er som på første år integreret i et fag, så det bliver relevant. Ende-

lig yder jeg 30 minutters vejledning til alle 3.g'eres afsluttende opgave. Men hvis alle 300 elever på årgangen tog imod tilbudet, ville jeg være ilde stedt!

? Er danske gymnasieelever informationskompetente og klædt på til en videregående uddannelse?

// Både-og. Min erfaring og min kommende afhandling fortæller forskellige ting. Jeg mener at kunne se, at gymnasiereformen har polariseret eleverne. De gode elever er blevet klart bedre, mens de dårlige elever er blevet dårligere.

Jeg kan også se, at med reformens krav om almen studieforberedelse skal gymnasierne nu prioritere at lære eleverne videnskabsteori, metode og kritisk informationshåndtering. Men mange lærere føler, at det fylder for meget i forhold til den fagfaglige undervisning. Her kunne bibliotekarerne på gymnasierne få en rolle. Men når biblioteksfunktionen er underbemandet, og lærerne prioriterer egne fag, så bliver det svært at nå i mål. Derfor ser man de videregående uddannelser tage sig af en opgave, som burde være løst i gymnasiet.

INTERVIEW & FOTO: REVY